

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 137. An resignatio censeatur favorabilis, an odiosa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

ciati sufficienter declaratae ex facto aliquo ad renun-
tiandum apto, ut si quis permittens beneficium su-
um conferri alteri, simul det signum externum, quo
consensus ille sufficienter significetur.

953 §. II. Nomine resignationis, ordinariè venit
pura, & non conditionata, nisi materia subjecta
vel circumstantiæ aliud postulent; hinc si quis ha-
beat exspectativam ad primum beneficium vacan-
rum per mortem vel resignationem, si aliquod refi-
gnetur sub conditione, non poterit illud prætende-
re, *Gonz.* & alii. *Dixi*, ordinariè, nam quando
in Regula de mensibus à reservatione Papæ excipi-
untur vacantia ex resignatione, per hanc intelligi-
tur etiam conditionata: similiter omnis dispositio
loquens de resignatione, regulariter intelligitur ei-
am de permutatione, quamvis permutatio sit resig-
natio conditionata; hinc Regula de publicandis
resignationibus intelligitur etiam de permutationi-
bus. Vide *Leur.* q. 236.

954 §. III. Conditiones, quæ apponi possunt resi-
gnationi, reducuntur ad has 4., 1. Ut beneficium
conferatur alicui designato; & hæc dicitur in favo-
rem. 2. Ut resignatarius vicissim ipsi permittat suum
beneficium; & hæc dicitur permutatio. 3. Ut fibi
reserventur omnes vel aliqui fructus; & tunc dici-
tur sub pensione. 4. Ut regredi vel ingredi possit ad
beneficium; regredi quidem, v. g. si resignatarius
præmoriatur; ingredi autem, v. g. si alicui colla-
tum sit beneficium, & hic ante captam possessionem
cedat alteri, sub pacto, ut post absoluta studia
propriæ auctoritate illud recipere possit; & tunc di-
citur resignatio cum regressu vel accessu. Vide *Leur.*
q. 235. n. 3.

955 Q. 137. An resignatio censeatur favorabilis, an
odiosa. R. Facta ob utilitatem Ecclesiæ, est favora-
bilis;

bilis; facta in favorem tertii, est odiosa: & in genero resignatio censetur odiosa, ideoque strictæ interpretationis, *Gl. Nav. Decius, Craxet. Burj. Paris. Castrop.* t. 13. d. 2. p. 15. n. 5. *Garc. Leur.* p. 3. q. 237. An idem sit de permutatione, dicetur n. 1081.

*Q. 138. Quid notandum sit circa vacationem 956
beneficii resignati. R.*

§. I. Si resignatio sit pura & à Superiore admissa, hoc ipso adebet vacatio beneficii, quoad titulum, *Leur.* p. 3. q. 238. Item quoad possessionem naturalem & civilem, *Paris. Leur.* q. 243. Quamvis secundum dicta n. 685. manere possit possessio facti seu detentio, si resignans permaneat in loco beneficii & officio; cui si perget incumbere animo continuandi, putant *Bntr. Calder Sarn. Rebuff. Leur.* q. 239. retineri etiam possessionem naturalem; Vide tamen *Leur.* q. 264. n. 1.

§. II. Si resignatio sit in favorem & expeditæ 957
sunt literæ, v. g. pro *Titio*, docent aliqui cum *Lott.* hoc ipso adesse vacationem, quamvis Titius ante obtentum beneficium moreretur, dummodo resignationi consenserit, quia pactum & conditio non fuit, ut Titius re ipsa haberet beneficium, sed ut Papa conferret in favorem Titii, quod factum est, ergo conditio videtur impleta, & mortuo Titio vacabit beneficium per resignationem in manibus Papæ. *Conf.* nam si literæ fuissent expeditæ in forma *gratiosa*, habuissent vim, & Titius jam obtinuerat gratiam in instanti, quo gratia fuisset signata & registrata, non obstante voluntate resignantis, uti fatentur plerique cum *Rebuff.* & *Gonz.*; potestque de hoc vide ri *Rosa de Exe.* lit. Apost. p. 1. c. 6. à n. 199. Ergo idem dicendum est, licet fuerint in forma, *dignum*. Contradicunt cum communi *Barb.* de Jure Eccles. l. 3. c. 15. n. 75. *Rosa* c. 15. à n. 87. *Luca* de benef. d.